

TKP'nin Sesi:

18.21.6.76

S.D. Bu yayınımlızda "Emperyalistlerin gözüyle Türkiye" başlıklı yorumu, "Düşmanın övgüleri", "Yeni Çeltekte olayı" başlıklı yazıları, ve politik not: "Moğolistan komünistlerinin forumu" .

Burası TKP'nin sesi. D.D. önce "Emperyalistlerin gözüyle Türkiye" başlıklı yorumu veriyoruz.

TKP'nin SESİ

19. 6. 1966.  
15.6.976.ÖM.

### Emperyalistlerin gözüyle Türkiye

"Boğaz içindeki hasta adam"ın ölüm yatağındaki çarpınışlarını emperyalistlerin yaklaşım açısından ele almak ve değerlendirmek bile Türkiye'nin ekonomik bakımdan nasıl korkunç bir yıkıma sürüklendiğini anlamaya yeter de artar. Federal Almanya şansolyesi Schmidt, Türkiye gezisi sırasında, Türkiye'nin bugünkü ekonomik durumunu "domuz ahır" deyişiyle değerlendirdi. Ve ardından hemen şu yargıyı kullandı: "Burada İnsan burasını temizlemek için eline hemen bir demir süpürge almalı ve kolları sıvamalıdır" dedi.

Batı Almanyada yayımlanan "Welt am Sonntag" gazetesi de "Boğaz içindeki hasta adamın sadece askeri yardım ve sermaye için başkalarına avuç açtığını, Türkiye'nin bugün 10,5 milyar mark dış borcu, 8,5 milyar mark dış ticaret açığı olduğunu, enflasyon hızının %20 'yi

aştığını yazdı.

"Yılda 5 milyar lira girdisi, 2 milyar lira çıktısı olan Türkiye, devlet olarak iflas eşiğindedir" Bunları/ <sup>ise</sup> Amerikada yayımlanan " <sup>Internasyonal</sup> Enternasyonal Ripord" dergisi yazıyor. Dergi, Türkiye'nin döviz ve altın rezervlerini ~~çok azaltmış~~ erittiğini, emperyalist ülkeler için güvenilir bir ülke olmaktan çıktığını belirtiyor ve Türkiye'ye yatırım yapmak, kredi açmak isteyen emperyalist tekelleri uyarıyor. Bu çıkışlara, Ertuğrul Soysal gibi, <sup>ileri gören</sup> öngörülü burjuva çevrelerinden gelen tepkileri, Türkiye'nin ~~ekonomik~~ ekonomik alanda emperyalist tekellerle olan ilişkilerinin ulusal çıkarlar yararına hizmet edecek bir biçimde ele alınıp değiştirilmesi isteklerini ~~değiştirilme~~ <sup>si isteklerini</sup> de hesaba katarsak, gerçekten Türkiye'nin, halkımızın bugün zor günler yaşadığını, iflasın eşiğinde olduğunu açıkça söyleyebiliriz.

Türkiyemizin böylesi bir yıkıma sürükleneyeceği belliydi. Türkiye Komünist Partisi, bu tehlikeli gidişi, ülkemizin emperyalizmin yeni sömürgecilik metodlarıyla, Marşal planı ve Truman doktrinleriyle kısıvrak bağlandığı, saldırgan NATO ve SENTO lara sürüklendiği gün seçmiş, ve işbirlikçi burjuvazinin bu ulusal çıkarlara aykırı, politikasına bencil, halk düşmanı/karşı savaş açmış, yığınları bu savaşa çekmeye onları örgütlemeye çalışmıştır.

İşbirlikçi burjuvazi ve hükümeti bu yıkımdan kanlı terörle, faşist biçimi diktatorayla sıyrılmak istiyor. Bunun için Anayasaya, Cumhuriyetin temellerine, demokratik hak ve temel özgürlüklere alabildiğine saldırıyor, ömrünü uzatmak, soygun ve talan düzenini sürdürmek için faşist tirmanışa ideolojik temel hazırlıyor, Panislamizmi ve Pantürkizmi yeniden hortlatmaya yelteniyor, antikomünizm çağırtnanlığını köröklüyor, komünistlere, ilerici güçlere, hal

İçte ve dıştaki dayanaklarının güvenirini bile yitiren böyleşi  
zayıf bir hükümet nasıl oluyor da ayakta durabiliyor ? Bunun ana  
nedenlerinden biri, demokratik güçler arasındaki dağınıklığıdır, iç  
kavgalardır. Legal sosyalist akımın birbirine düşman partilere bölün-  
mesi, kimi legal partilerin Türkiye Komünist Partisi'ne karşı kıskır-  
tılması, TKP'si ve legal sosyalist akım ve işçi sınıfı hareketiyle

CHP arasındaki ,son gizli rapor örneğinde görüldüğü gibi, düşmanlık tohumları ekilmesi işbirlikçi burjuvazinin faşizme tırmanmada başvurduğu stratejik yöntemlerin sonuçlarıdır.

İşbirlikçi burjuvazi ve hükümeti, bu ~~yan~~ parçalayıcı ve bölücü yöntemleri uygulamakta <sup>da</sup> maoocu ajanları kullanıyor. <sup>mao</sup>ocular, yalnız ideolojik alandaki antisovyet ~~bozgunculukla~~ bozgunculukla kalmıyorlar, eylem alanında da ulusal güçlerin birliğine saldırıyorlar, örgütler arasına sızarak provaksyonlara yol açıyorlar, böylelikle işbirlikçi burjuvazinin faşist tırmanışına çanak tutuyorlar.

Böylesi bir durumda, Sosyalist Partinin, faşizme karşı eylem birliği adı altında <sup>mao</sup>ocularla kurmuş olduğu ilişki, devrimci hareket ve antifaşist, antiemperyalist eylem birliği açısından kuşku uyandırıcıdır. Uluslararası alandaki son gelişmelerle, emperyalizmle işbirliği açığa çıkan maoculuk ülkemizde de gerçek yüzüyle tanın-

mişken, bunlara yeniden güç aşılayıcı böylesi davranışlar işçi sınıfının ve antiemperyalist hareketin, ulusal güçlerin eylem birliği ile bağdaşmaz.

Türkiye Komünist Partisi, emperyalizme, işbirlikçi burjuvaziye, ve hükümetine karşı ulusal güçlerin eylem birliği sorununu ilk ortaya atan ve bütün ilerici, demokratik güçlerin elele, omuz-omuz verip düşmanın karşısına tek bir yumruk gibi çıkmaları için canla başla savaşan işçi sınıfının öncü, savaşkan örgütüdür. Komünist Partisi, ortak bir platform etrafında, maocuların, bozguncuların, işçi sınıfına düşman sapık akımların dışında, herkesle, ulusal burjuvazinin sola açılan kanadından, antiemperyalist, antifaşist savaştan yana olan bütün demokratik kuruluşlarla bir araya gelip demokratik güçlerin ulusal çapta eylem birliğini oluşturmaya hazırdır. Günümüzün başta gelen sorunu da budur.

TKP'nin SESİ

20.6.1976.ÖM.

## YENİ ÇELTEK OLAYI

D.D. Geçen hafta, Cuma günü Yeni Çeltek Maden işletmesi ocağının demirhane bölümünde önünde silahlar patladı, beş işçi öldürüldü. Gerici <sup>bu</sup> basın, patron yanlısı sarı sendikacıların çıkardıkları kanlı olayı örtbas etmek, ve kamuoyunu yanıltmak için yalana ve sahtekarlığa başvurdu. Gerici-faşist kermesi hükümetin borazanlığını yapan TRT, olayı işçiler arasında <sup>bir</sup> çatışma olarak vemdye yeltendi. Olayın gerçek yüzü nedir. Cumhuriyet gazetesi muhabirlerimden Fikret Otyam, Yeni çeltek olayını yerinde inceledi, patron yanlısı sarı sendikacıların dövdüğü ve silah çektiği işçilerle konuştu ve bütün bunları bir reportaj halinde yayımladı. Şimdi sizlere bu reportajtan bir özet veriyorum. Bütün saldırı, yıllardan beri <sup>süren</sup> sarı sendikacıların oyunlarının ~~azığına~~ bozulmasıyla, işçilerin benimsedikleri DISK'e bağlı Yeraltı

Maden İş sendikasına geçmeleriyle başladı. Çıkarları bozulan, ~~hakkı~~ ve eski oyunlarını sürdürmeyi amaçlayan sarı sendikacılar, 11 Haziran günü o kara kömürleri işçi kanlarına buladılar. Ve görgü tanıkları olayı şöyle anlattılar.<sup>yor</sup> "Kanlı olayı tertipleyenlerin başı Mehmet Yılmaz Satışoğuludur. Yirmi yıldır işçileri en gaddarca sömürmüş, bu yüzden de bütün işçilerin kin ve nefretini üzerine toplamıştı. Ocağın, madencilerin deyimiyle kesenecisi idi. Patronlarla anlaşır istediği parayı ~~kassadix~~ alırdı. İşçiler, önümüzdeki sendika seçimlerinde Satışoğulu nu artık seçmemeye karar vermişlerdi. Haklarını savunan gerçekçi bir sendikacıyı seçmek ve ~~sendikalarının~~ devrimci sendikalar çatısı altında örgütlenmek ve savaşı sürdürmek istiyorlardı. Satışoğulu bir sendikacı değil, bir patron du. Altı <sup>tane</sup> MAN <sup>marka</sup> arabası vardı. Kömürün iyisini ucuza alır, pahalıya satar ve işçilerin alın terinden milyonlar vururdu. Greve beşinci ayın beşinde başlamıştık. Eylemimizi kırmak

için çok provakasyonlara başvurdu. İşçilere baskı yaptı, birçoklarımızı işten attırdı. Oğulunu da ~~işimiz~~ aramıza soktu, bizi her yönüyle parçalamak, birbirimize düşürmek istiyordu. Bu oyunlara gelmedik. İşçi olarak haklarımızı almak için direnişe geçtik. DİSK Merkezi bizim grevimizi destekledi. Biz kavgamızı kazandık. ~~Satışoğlu~~ daha da canavarlaştı. Ve yanına aldığı Refik Şafakla, Mustafa Yakinoğlu ve Ahmet Aktaşla 11 Haziran günü işte o kanlı olayı çıkarttılar. İşçilerin üzerine dürbünlü silahlarla, tomsonlu tabancalarla ateş açtılar. "Olayın içindeyim" diyen bir başka görgü tanığı işçi ~~şunları~~ anlatıyor : "Ben içeriye girmeye hazırlanıyordum. O sırada demirhanenin önünde bir silah patladı. İkinci silahı ~~Satışoğlu~~ kendisi kullandı. Ve "bütün işçilerin kökünü kazıyacağız, buranın patronu eskisi gibi biz olacağız" diyerek üstümüze atıldı. Bizim emrimizde olacaksınız" diyerek sağ-sola ateş açan ~~Satışoğlu~~, ortalığı silahla tarayınca ilk olarak Ramazan Sevindik'i oracıkta kanlara boğadı.

"Sen gördün mü Satışoğulunun işçilere ateş ettiğini? Gördüm, silahla ateş etti. Öteki adamları da ellerinde otomatik silahlarıyla üstümüze yürüdüler. Her tarafımızı kuşattılar. Kıbrıs gibi. Bir silah sesi de caminin minaresinden geldi. İsmet, soy ismini bilmiyorum, Çingen İsmet derler kanlara gömüldü. 600 metreden dürbünlü silahla vuruldu. Bunu kasten öldürdüler. Suçu başkalarına yüklemek için kendi arkadaşlarına silah çektiler. Ve her şeyin ~~neden~~ <sup>Y</sup>neden yaptılar, bu kanları neye akıttılar biliyormusunuz? Bizim DİSK'e bağlı Yeraltı Maden işte örgütlenerek haklarımızı söke söke aldığımız, sarı sendikacıların buradaki ağırlığını yıktığımız için."

Ve Kayadüzünde, Tonyada, bilmem nerede ocaklar sönmüştü. Akıllı ve güçlü bir direnişten sonra haklarını alan işçiler <sup>yasa</sup>mateme gömülmüştü. 980 işçi, yıllardır özledikleri haklarına kavuşmuşlar, benimsedikleri sendika çatısı altında örgütlenmişlerdi, sarı sendikacıların, işçi

düşmanlarının çıkarları bozulmuştu. Buna *dayanamadılar* tahammül edemediler ve  
Yeni Çelteği kana boyadılar."

TÜSTAV  
TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

TKP nin SESİ

29.6.976.ÖM.

### Moğolistan komünistlerinin forumu

Sosyalizm kuruculuğunun ödevlerini ve sorumluluğunu ,yüksek bir Leninci partacılık anlayışıyla yükümlenen Moğolistan komünistlerinin 17'ci kongresi çalışmalarını tamamladı. Kongrenin dört gün süren <sup>teminli</sup> ~~semereli~~ çalışmaları sırasında, geçen dönemin başarıları ve yapılan yanlışlıklar komünistlere özgü bir anlayışla ele alındı, <sup>eleştirme</sup> ~~kritiği~~ ve <sup>öz eleştirme</sup> ~~otokritiği~~ yapıldı, gelecek dönemin ödevleri belirlendi ve kabul edildi. Partinin yeni yönetimi seçildi.

Moğolistan halkı, Moğolistan Devrimci Halk Partisinin yönetiminde, yarım yüzyıldır sosyalizm yolundan yürüyor. Onun bu yolda elde ettiği tarihsel kazanımları, Leninin <sup>şu</sup> ~~öngörüsünü~~ <sup>doğrular</sup> ~~geri kalmış ülkelerin~~ , gelişmiş sosyalist ülkelerin çok yönlü yardımları sayesinde kapitalizmi atlayarak sosyalizme geçebilmirler ilkesini somut bir biçimde

ispatlıyor. Moğolistanın başta gelen özelliği de budur. Bu ülke, orta çağların geri kalmışlığını gerilerde, ama çok gerilerde bırakarak sosyalist dönüşümler yoluna girmiştir. Geçen ~~xxxx~~ dönemin ekonomik kalkınma planı, Moğolistan işçi sınıfının, emekçilerinin biliçli ve yoğun çalışma ~~barı~~ıyla gerçekleşmiştir. Halk ekonomisinin bütün alanları ~~rında büyük gelişmeler kaydedilmiştir.~~ <sup>olmuştur.</sup> Emekçilerin reel gelirleri plânda öngörülen <sup>1.5</sup> gibi % 13 değil, % 17 orahında bir artış <sup>göstermiştir.</sup> ~~kaydetmiştir.~~ Bu artış, öngörülenin dışında ek yatırımlarla değil, ekonomide üretkenliğin ve <sup>emek</sup> ~~em~~ verimliliğinin arttırılması, yeni endüstri kollarının kurulması, tarımın bilimsel-teknik gelişmelere göre yönetilmesiyle elde ~~ed~~ilmiştir. Bugün Moğolistan, ~~kardeş~~ <sup>ya</sup> kardeş sosyalist ülkeler topluluğunun çok yönlü yardımları ~~sayesinde~~ <sup>ya</sup> çağdaş endüstriye ve tarıma sahip ~~xxxx~~ sosyalist bir ülke olmuştur. Orta çağların geri kalmışlığından, cahillikten, ilkel, göçebe hayvancılıktan ~~eser bile kalmamış-~~ <sup>Arten, sofabatara iz kalmamış-</sup>

tır.

Moğolistan komünistlerinin 17 ci kongresi, halkın önüne yeni ve daha büyük ödevler koymuştur. <sup>nyor</sup> Başta, ülkeyi gelişmiş bir ~~sanayi~~ en- düstri ve tarım ülkesi yapmak, halkın yaşam düzeyini daha da iyileş- tirmek sorunu geliyor. Ekonomik alandaki ödevlerin açılımını genişletir. Bunlar, parti çalışmalarının daha da iyileştirilmesi, parti ile halk arasındaki kopmaz bağların daha da güçlendirilmesi sorunlarıyla içiçedir. <sup>bu bir bölge belirtiyor.</sup> "diyor", Parti birinci sekreteri Tsedenbal yoldaş. Ve kon- gre, <sup>Merkez Komitesinin</sup> Partinin dokümanını, <sup>nin</sup> ülke ve halkın önünde yeni çevren- ler açan 1976-1980 yılları ekonomik kalkınma planını gür alkışlar- la onaylıyor. <sup>lader</sup> ~~Dix~~ "Sovyetler Birliğinin diğer sosyalist ülkelerin kardeşçe yardımlarının <sup>ülkümüzde</sup> girmedığı hiç bir bölge yoktur. <sup>Bu gelecek</sup> Biz, gelecek dönemin zor ve sorunlu ödevlerinin üstesinden, sosyalist ülkeler topluluğunun çok yönlü yardım ve destekleriyle, Moğolistan halkının

Marksçı-Lenininci partisinin yönetiminde başarıyla gelecektir" diyen delegeler, bu tarihsel forumdan yeni çalışma azmiyle donanmış, yeni bilgilerle silâhlanmış olarak ayrılıyorlar.

Moğolistan Halk Cumhuriyeti ve komünistleri, dünyada ve özellikle Asya karasında kalıcı bir barışın sağlanması, Asya kitasının bir barış ve güvenlik bölgesi haline getirilmesi için büyük çaba harcıyorlar. Moğolistan Halk Cumhuriyeti, dünyadaki bütün karmaşık sorunların barışçıl yollarla çözümlenmesi ve halkların bağımsızlık, <sup>seva</sup> toprak bütünlüğü ve egemenlik haklarına saygı gösterilmesi ilkele rini savunmuştur. Moğolistan komünistleri, halkın hayati çıkarları yararına olan barış politikasını ve barış içinde yanyana yaşama ilkesini dış politikalarına temel taşı yapmışlardır.

Moğolistan Devrimci Halk Partisi, diğer Marksçı-Lenininci partilerle elele, uluslararası komünist hareketin birlik ve beraberliğini sağ-

lamaya büyük önem vermektedir. Bu arada, ilerici, barışsever örgütlerle uluslararası dayanışmayı güçlendirmek ve ilişkileri geliştirmek uğrunda yoğun bir çalışma yürütmektedir. Moğolistan komünistleri, Marksizme-Leninizme, proleterya enternasyonalizmine her zaman bağlı kalmışlardır. Bununla birlikte emperyalizme, sağ ve "sol" oportünizme maoculağa karşı ilkesel bir savaş yürütmüşlerdir, yürütüyorlar. Tsedenbal yoldaş, 17 kongrenin kürsüsünden, Moğolistan komünistlerinin bu savaşını şöyle tanımladı: "Halkların ulusal kurtuluş savaşlarına, sosyalizme, Marksizme-Leninizme düşman olan ve emperyalizmin en gerici, faşist güçleriyle sıkı işbirliği yürüten maoculara karşı savaşımızı, sosyalist ülkeler topluluğunun, dünya komünist hareketin ~~aaa~~ ve tüm antiemperyalist güçlerin birliğini savunma yönünde, proleterya enternasyonalizmi ilkelerine içtenlikle bağlı olarak yürüteceğiz".